

beklag en riepen: „Gij hebt een jongen die zulke dingen uitricht!”

Een anderen keer was Jezus aan 't spel met makkers van zijn soort, een wilde jongen komt tegen hem aanloopen en stoot hem tegen den schouder dat hij omver valt. Jezus springt op, kijkt den wegvlochtenden knaap achterna en roept: „Gij zult uwen weg niet tenden loopen!” Op dezelfde minuut struikelt de jongen en blijft dood liggen. De groote menschen die het zagen gebeuren, riepen uit: „Vanwaar heeft die knaap de macht dat al wat hij zegt op de letter gebeurt?” En de ouders van den jongen kwamen bij Jozef en scholden hem uit: „Gij, met zulk een zoon kunt hier in 't dorp niet blijven — hij doodt onze kinderen!” Jozef zat er fel mede in, riep zijn zoontje en zegde hem: „Waarom doet gij zulke leelijke dingen? Ge maakt dat alle menschen kwaad op ons worden, en er is niets anders meer dan ruzie.” En Jezus zegde: „Ik zal het laten om u.” Maar 's anderen daags begon het spel opnieuw: elk woord dat de kleine knaap uitsprak, 't zij in 't goed of in 't kwaad, was een mirakel. Eens dat hij weer een ongeluk had verwekt, trok Jozef hem duchtig bij zijn oor, maar de knaap spartelde tegen, stelde zich in 't verweer, en riep uit: „Gij weet niet wie ik ben, het is u genoeg te raden en niet te vinden, al ben ik nu hier, toch ben ik er eerder dan gij.” En vader Jozef was tenden raad, wist niet wat daarop gezegd. Maar de schoolmeester Zaccheus stond daar niet ver van en hoorde met verbaasdheid hoe zoo'n jong kind op zulke wijze zijn vader aansprak. Hij dacht er over na en kwam 's anderen daags bij den timmerman in zijn werkwinkel. Hij zegde hem: „Jozef, uw zoontje is wijs voor zijne jaren, zend het naar de school, ik zal het de letters leeren, en met de letters ook de goede manieren opdat hij de oudere menschen eere en die van zijne jaren liefhebbe zonder hen te schaden.” En nu moest de kleine Jezus naar de school, zijn vrij leventje was uit. Meester Zaccheus spelde hem al de letters voor van A tot Z. Maar toen zegde Jezus tot den meester: „Gij weet nog niet eens wat de A is en gij doet me de B zeggen. Leer mij eerst de A, en dan zal ik u uiteendoen wat de B is.” Meester Zaccheus was met zulk een spreuk den mond gestopt, wist niet wat daarop te zeggen, maar Jezus stond recht midden de leerlingen en sprak dat allen het hoorden: „Luister, meester, het maaksel van de eerste letter, geeft er acht op, hoe de A heeft twee rechte lijnen en eene middenstreep welke de twee samenhoorende doorsnijden die schuin omhooggaan en op de punt samenloopen als eene dubbele ladder — drie teekens gelijk van aard, gewicht en maat — dat is het wezen der A.” Toen de meester uit den mond van den knaap zulke diepe wijsheid vernam, werd hij verlegen en riep uit voor al de leerlingen: „Wee mij, ongelukkige, ik ben botgesteld door een leerling, ik heb schande over mij gehaald met dat kind op school aan te nemen!” En Zaccheus keerde weer naar Jozef den timmerman en zegde: „Jozef, man, houd uw zoontje bij u thuis, ik